

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Frater Adolphus hydriam lactis in caput suum effundit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Ad te benignis dentibus salutandum,
 Nocturnus hospes hospitem, diurnusque?
 Tandemque, tanta si libido scrutandi est,
 (Ut hanc Calendis Ianuariis strenam
 A te reportet, abs Adamico lapsu
 Scrutationis impiæ pater dæmon,)
 Scaturientes perdiulque pernoxque
 Scrutare caligas, dum vacabit, Herodis,

*Frater Adolphus hydriam lactis in
 caput suum effundit.*

Ex Bellarm. de Transf. Rom. Imp. c. 2.

SAcer Ordo, fune gloriosior, velut
 Regum monili, veriùs dicam, velut
 Superùm monili, pace non liceat tuâ
 Huc deuocare de tuo Adolphum Grege?
 Comes Holsatarum magnus Heros is fuit:
 Censùs, honores, & voluptatem leuis
 Non æstimabat pulueris dipondio.
 Vxore cælo redditâ, domi duo
 Olli fuere filij, ambo floridi
 Aetate, formâ, viribus. Facto his vale,
 Cucullum Adolphus pauperem sub nobili,
 Franciscæ, contubernio sumit tuo.
 Illic inediæ cultor improbissimus
 (Sit venia verbo duriori) diriùs
 Generosa crucians membra, quàm efferri queat,
 Gratusque Superis victimarius sui,
 Sic se ipse iugulat, sic ad aras immolat.
 Dum manè quodam fortè cum socio pare,

Pet

Per rusticana subditorum limina
 Olim suorum corrogat Sodalibus
 Mendicus escam; contigit, luto vt graues
 Irent ab onere vterque sudantes suo,
 Irent anhelis: mixta sed piis pia
 Alloquia precibus, & preces suspiriis
 Iactis in altum, leniebant sarcinas.
 Socius gerebat manticam grauidam stipe,
 Genus omne panis, candidi, gregarij,
 Et fursurosi, saepe mures & situm
 Sapientis: inerant dona gentis rusticae
 Sectilia porra, rapa, poma, brassicae.
 Sed grandem Adolphus hydriam, pari stipe,
 Genus omne lactis, & serosi, & mucidi,
 Et forte menses aliquot obliti in penus;
 Bonique floridique perpauillulum.
 At at cohortem conspiciantur eminuis.
 Hos inter eminere Principes duo,
 Circumpedesque post & ante plurimos,
 Specie, iuuentu, veste, pileo pares,
 Conchyliorum delibutos sanguine.
 Erat videre saltitabundos equos
 Sinisterorsum, dexterorsum, nunc iubas,
 Nunc capita venditare crebris nutibus,
 Et reduplicati poplitis volumine,
 Sese intuendos & sibi & aliis dare
 Phaleris & auro nobiles, gressu arduos.
 Equis, equitibus, alta vericolor caput
 Pluma superexstat: & propinquant: & suum
 » Socius Adolphum commonet: Nati en tui,
 » Adolphe, vero verius, sunt hi tui.
 Hic totus animi pendet, ac tacitus sibi

Sufurrat: Ecquid hydriâ fiet meâ?
 Seque ipse tuitus, hæret hoc ipso magè.
 Erat instar hirci barba longa, olida, hispida:
 Manus atra, callo dura more marmoris:
 Pedes lutati, vestis attritissima,
 Hinc inde panno dispari circumfita,
 Et funis ipse præ senectâ tricies
 Fractus, redierat tricies nodum in nouum.

Quid faceret? aliò digredi negant viæ,
 Et aliquis ultra progredi vetat pudor:
 » Ergone parentem luridum ac inglorium,
 » Et hac gerentem foetidâ manu hydriam
 » Nati videbunt? quid animo voluent suo?
 » Quæ verba rumpent pro pudoris, pro piæ
 » (Si fortè pietas hæc erit) bilis modo?

Fatebor. Illud passus humani fuit:
 Aliquid ruboris exoleti marcidus
 Genas notauit: sed notari vix volens,
 Sed & breuiculum: namque mox metum exuens,
 Adolphum Adolphus induit, magno impete
 Animoque frendens, Siccine, ô nequam Pudor?
 » Tam facile tu me subderes? non est tuum.
 » Tun' me in triumphum duceres? non est tuum.
 » Fert aliquid animus, fert & aliquid hinc manus;
 » Videbis & dolebis, hoc erit tuum.

Dictum atque factum: iam propinquis filiis,
 Reuerenda Patris ora noscitantibus,
 Is duplici palmâ lactis hydriam in caput
 Sustollit, & quod inerat, id totum in suos
 Effundit humeros, ora, barbam, brachia:
 Et simul Adolphum sic Adolphus increpat:
 » Itan' erubescis ferre lactis amphoram?

- » Iam capite toto prode quid gestaueris,
 » Et prode veste totâ: in opprobrium tui
 » Pudoris & ruboris, i, nunc albica.

Hæc ille victor: retroactus ilicet

Miser cucullus factus effusi fuit
 Noua lactis huius hydria; Adolphus suo
 Repentè socio discolor totus, fuit

Canis verendus factus in vestigio,
 Adeò capillos tinxerat lac impluens.

Quid cogitasse crederetis filios

Hoc Patris ausu? quid petulcos asseclas?

Fors erubuerint, fleuerintve, riserintve;

Abiere. Rediit candidatus ad suos

Adolphus; illum Ianitor vix agnitum

Vix ducit intrò, tam colore disparem.

Adolphe viue, viue nòbilissimâ,

Illustris Heros, hac tui victoriâ,

Adolphe dignâ te, & tuæ vestis Patre, &

Patre tam beato tam beatis filiis.

Næ victor ille est, qui pudorem, qui metum

Abire iussit exules, vt se Deo

Propius dicaret, & sacralet sanctius.

B. Franciscus de Borgia porcum gerit.

Ex Vita, lib. 4. cap. 1.

DVm luculentus est mihi focus domi,
 Quid est necessum poscere è viciniâ?
 FRANCISCVS etiam magnus heros BORGIA,
 Orbiq̃ue notus Hesperii, dux Gandiæ,
 Idemq̃ue Pro-rex nobilis Valentia,